

Sygnatura akt VI Ka 420/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 sierpnia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Martyny Borowieckiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2020 r.

sprawy **J. K.** ur. (...) w G.,

syna E. i K.

oskarżonego z art. 190§1 kk w zw. z art. 12§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 190§1 kk w zw. z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 grudnia 2019 r. sygnatura akt IX K 1261/19

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 420/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 grudnia 2020 roku - sygn. akt IX K 1261/20

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia - tj. : a/ art. 378 a § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków w osobach : M. J. (1), A. K., A. M., K. K., G. M. i W. K. podczas usprawiedliwionej nieobecności obrońcy na rozprawie w dniu 15 listopada 2019 roku,</p> <p>b/ art. 378 a § 5 i § 6 kpk a contrario poprzez uznanie, że obrońca nie wykazał naruszenia gwarancji procesowych oskarżonego, w tym jego prawa do obrony - we wniesionym wniosku o ponowne przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków : M. J. (1), A. K., A. M., K. K., G. M. i W. K. i tym samym poprzez nieprzeprowadzenie uzupełniającego dowodu z zeznań wskazanych świadków,</p> <p>c/ art. 7 kpk poprzez :</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadków : M. J. (1), A. K., A. M., K. K., G. M. polegającej na uznaniu, że ich relacje są jasne, logiczne i konsekwentne, podczas gdy prawidłowa analiza i ocena tych dowodów powinna prowadzić do przeciwnych wniosków, - dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego w części złożonej w postępowaniu jurysdykcyjnym 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>polegającej na uznaniu, że wyjaśnienia te są nielogiczne i niespójne i stanowią jedynie polemikę ze wzajemnie spójnymi zeznaniami świadków - nieopartą żadnymi dowodami, podczas gdy prawidłowa analiza i ocena tego dowodu powinna prowadzić do wniosku, iż są one stanowcze, konsekwentne i nie zawierają żadnych wewnętrznych sprzeczności.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy okazała się w znacznej mierze zasadna i skuteczna o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało uchylić zapadły wyrok, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Wydany on bowiem został z obrazą prawa procesowego, a to art. 378 a § 1 kpk, art. 117 § 2 kpk i art. 6 kpk w stopniu mającym wpływ na treść rozstrzygnięcia. Uprawnienie oskarżonego do obrony zostało tak dalece ograniczone, że nie mogło to zostać ocenione jako pozbawione takiego wpływu.</p> <p>Nie budzi w rozpatrywanym przypadku fakt, że obrońca z urzędu bezpośrednio po uzyskaniu informacji o wyznaczeniu go do tej funkcji złożył Sądowi Rejonowemu wniosek o odroczenie rozprawy, motywując go zaplanowanym wcześniej i opłaconym wyjazdem urlopowym (vide : k - 182), co wykazał dołączonymi dokumentami (vide : k -183 - 184), jak również potrzebą osobistego udziału w rozprawie ustanowionego obrońcy, nie zaś tylko substytuta. Złożenie wniosku miało przy tym miejsce z trzytygodniowym wyprzedzeniem w</p>		

stosunku do wskazanego terminu rozprawy (25 października 2019 r i 15 listopada 2019 roku). Identyczny w wymowie wniosek pisemny przedstawił również w dacie rozprawy sam J. K..

Sąd I instancji zdecydował wówczas jednak o przeprowadzeniu rozprawy oraz postępowania dowodowego pod nieobecność obrońcy (uznając zarazem tę nieobecność za usprawiedliwioną) - w trybie art. 378 a § 1 kpk (vide: k - 194).

W omówionym stanie rzeczy - pomijając nawet szeroko przedstawioną w apelacji kwestię sprzeczności przepisu art. 378 a § 1 kpk z Konstytucją oraz wiążącymi Polskę konwencjami międzynarodowymi - uchybienie Sądu Rejonowego wyraziło się błędnym uznaniem, że tymczasowe aresztowanie oskarżonego jest równoznaczne z zaistnieniem " wypadku szczególnie uzasadnionego ", o jakim mowa we wspomnianym przepisie , do których to sytuacji zastosowanie tegoż przepisu zostało zawężone.

Wyjątkowość możliwości przeprowadzenia postępowania dowodowego pod nieobecność oskarżonego lub jego obrońcy, mimo iż usprawiedliwili oni swą absencję stanowi zasadniczy przedmiot powyższej regulacji. Zgodnie z założeniami legislacyjnymi stworzenie takiego wariantu ma zapobiec, oprócz przewlekłości postępowania, dużym kosztom społecznym i finansowym związanym z koniecznością ponownego, niekiedy wielokrotnego stawiania się w innym terminie świadków i biegłych, jacy nie mogli zostać przesłuchani z uwagi na usprawiedliwioną nieobecność

oskarżonego lub jego obrońcy. Cel ten jednak pozwala osiągnąć zastosowanie zwięzającej wykładni warunku sięgnięcia po art. 378 a § 1 kpk kryjącego się pod pojęciem "szczególnie uzasadnionego przypadku", uznając że jego zakres pojęciowy obejmuje tylko takie sytuacje, w których zachodzi niebezpieczeństwo, iż w późniejszym czasie określonego dowodu nie będzie się dało przeprowadzić. Jedyne w wąsko zakreślonych granicach można zaakceptować zastosowanie art. 378 a § 1 kpk w kontekście konstytucyjnym i traktatowym (vide : Zagrodnik Jarosław / red./, Kodeks postępowania karnego, Komentarz praktyczny do nowelizacji 2019, Opublikowano : WKP 2020).

Zamierzeniem ustawodawcy, gdy ustanawiał wskazany przepis pozostawało zatem zapobieżenie niemożności przeprowadzenia oraz istotnym trudnościom w przeprowadzeniu dowodu - na kolejnym terminie rozprawy. Instytucja ta ma służyć natychmiastowemu utrwaleniu dowodu w procesowy sposób i wprowadzeniu go do materiału dowodowego, gdy występuje pewność bądź wysokie prawdopodobieństwo, iż w przyszłości dowodu nie uda się już przeprowadzić albo wystąpią w tym zakresie poważne i trudne do usunięcia przeszkody. Naprowadzona wyżej instytucja ma służyć ochronie dowodu przed całkowitą utratą oraz przed trudnościami w jego przeprowadzeniu. Chodzi tym samym o przypadki - przykładowo, gdy świadek wybiera się na stałe lub na długotrwały pobyt za granicą, świadek jest obłożnie

chory, umierający, gdy oględzin przedmiotu nie będzie można przeprowadzić, gdyż chodzi o rzecz ulegającą szybkiemu popsuciu, itp.

Instytucja powyższa nie została natomiast pomyślana jako swoisty sposób służący li tylko sztucznemu "przyspieszaniu" toku postępowania karnego. Tym samym istnienie przypadku szczególnie uzasadnionego oceniać należy z punktu widzenia możliwości przeprowadzenia dowodu w czasie przyszłym. W rozpatrywanej sprawie nie ujawniły się natomiast żadne dosłownie przeszkody i okoliczności wyłączające, czy choćby utrudniające przesłuchanie na kolejnym lub kolejnych terminach rozprawy którejkolwiek z osób, od jakich odebrano zeznania w dniu 15 listopada 2019 roku - pod nieobecność obrońcy. Na marginesie, Sąd Rejonowy przesłuchał wówczas wszystkich w praktyce "najistotniejszych" świadków, od oceny relacji których zależało wprost rozstrzygnięcie o sprawstwie i winie oskarżonego. Wyczerpano zatem wówczas bez mała postępowanie dowodowe, gdyż dowody przeprowadzane w dalszym toku postępowania odgrywały już tylko pomocniczy charakter.

Nie miał z kolei nic do rzeczy fakt stosowania względem J. K. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania i nie to przesądzało o dopuszczalności stwierdzenia przesłanek z art. 378 a § 1 kpk.

W badanej sprawie nie wystąpiła tym samym przesłanka przypadku szczególnie uzasadnionego, toteż procedowanie w trybie omawianego przepisu nie wchodziło w rachubę. Skoro zatem mimo to sięgnięto

po regulację art. 378 a § 1 kpk, postąpiono wbrew jego treści, naruszając w dalszej kolejności także art. 117 § k kpk, 6 kpk - w kontekście art. 374 § 1 kpk. Ranga naprowadzonych wyżej uchybień pozostawała zaś na tyle istotna, że mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia.

Sąd Okręgowy - po myśli art, 436 kpk - ograniczył rozpoznanie omówionego w przedmiotowym punkcie zarzutu jedynie do uchybień naprowadzonych wyżej. Było to bowiem wystarczające do wydania orzeczenia w postępowaniu odwoławczym. Merytoryczne odnoszenie się do pozostałych fragmentów zarzutu obrońcy (podpunkty : b i c) jawiło się jako bezprzedmiotowe.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Zwolnienie oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze albowiem uiszczenie ich byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na obecną sytuację majątkową. Przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kosztów pomocy prawnej w postępowaniu przed Sądem II instancji według norm " przepisanych ", bowiem koszty te nie zostały pokryte w całości ani w części.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Ranga stwierdzonych uchybień, stopień ograniczenia prawa oskarżonego do obrony spowodował konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku celem przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo i w całości, z zapewnieniem oskarżonemu jego ustawowych uprawnień procesowych - w zakresie pełnego spektrum postępowania dowodowego - tj. prawa do obrony, w szczególności poprzez udział obrońcy w rozprawie.</p> <p>Z kolei, w takich warunkach bezprzedmiotowy jest wniosek obrońcy o zwolnienie J. K. od kosztów postępowania odwoławczego. Podobne rozstrzygnięcie może nastąpić jedynie w orzeczeniu kończącym postępowanie. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji takim orzeczeniem nie jest. Z identycznych powodów nie mogło aktualnie nastąpić zasądzenie na rzecz obrońcy z urzędu kosztów jego aktywności w postępowaniu odwoławczym.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na dowolnym przyjęciu, że J. K. w okresie od maja 2019 roku do 7 lipca 2019 roku w G. przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu w z góry powziętym zamiarze Groził A. M., K. K., G. M., A. K. oraz M. J. (2), która to groźba wzbudziła w zagrożonych uzasadnioną obawę jej spełnienia, podczas gdy ze zgromadzonego i ocenionego prawidłowo materiału dowodowego nie można stwierdzić, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów, a u wskazanych osób</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	wystąpiła jakakolwiek obawa spełnienia słów wypowiedzianych pod ich adresem przez oskarżonego.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Okręgowy ograniczył - po myśli art. 436 kpk - rozpoznanie apelacji obrońcy do uchybień przedstawionych w punkcie 3.1., albowiem było to wystarczające do wydania orzeczenia w postępowaniu odwoławczym. Merytoryczne odnoszenie się do przedmiotowego zarzutu jawiło się zatem jako przedwczesne.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Zwolnienie oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze albowiem uiszczenie ich byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na obecną sytuację majątkową. Przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kosztów pomocy prawnej w postępowaniu przed Sądem II instancji według norm " przepisanych ", bowiem koszty te nie zostały pokryte w całości ani w części.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek powyższy był częściowo zasadny w odniesieniu do zarzutu apelacyjnego omówionego		

w punkcie 3.1. W zakresie powyższego zarzutu był natomiast bezprzedmiotowy.

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<p>Apelacja obrońcy okazała się w znacznej mierze zasadna i skuteczna o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało uchylić zapadły wyrok, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Wydany on bowiem został z obrazą prawa procesowego, a to art. 378 a § 1 kpk, art. 117 § 2 kpk i art. 6 kpk w stopniu mającym wpływ na treść rozstrzygnięcia. Uprawnienie oskarżonego do obrony zostało tak dalece ograniczone, że nie mogło to zostać ocenione jako pozbawione takiego wpływu.</p> <p>Nie budzi w rozpatrywanym przypadku fakt, że obrońca z urzędu bezpośrednio po uzyskaniu informacji o wyznaczeniu go do tej funkcji złożył Sądowi Rejonowemu wniosek o odroczenie rozprawy, motywując go zaplanowanym wcześniej i opłaconym wyjazdem urlopowym (vide : k - 182), co wykazał dołączonymi dokumentami (vide : k -183 - 184), jak również potrzebą osobistego udziału w rozprawie ustanowionego obrońcy, nie zaś tylko substytuta. Złożenie wniosku miało przy tym miejsce z trzytygodniowym wyprzedzeniem w stosunku do wskazanego terminu rozprawy (25 października 2019 r i 15 listopada 2019 roku). Identyczny w wymowie wniosek pisemny przedstawił również w dacie rozprawy sam J. K..</p> <p>Sąd I instancji zadecydował wówczas jednak o przeprowadzeniu rozprawy oraz postępowania dowodowego pod nieobecność obrońcy (uznając</p>		

zarazem tę nieobecność za usprawiedliwioną) - w trybie art. 378 a § 1 kpk (vide: k - 194).

W omówionym stanie rzeczy - pomijając nawet szeroko przedstawioną w apelacji kwestię sprzeczności przepisu art. 378 a § 1 kpk z Konstytucją oraz wiążącymi Polskę konwencjami międzynarodowymi - uchybienie Sądu Rejonowego wyraziło się błędnym uznaniem, że tymczasowe aresztowanie oskarżonego jest równoznaczne z zaistnieniem "wypadku szczególnie uzasadnionego", o jakim mowa we wspomnianym przepisie, do których to sytuacji zastosowanie tegoż przepisu zostało zawężone.

Wyjątkowość możliwości przeprowadzenia postępowania dowodowego pod nieobecność oskarżonego lub jego obrońcy, mimo iż usprawiedliwili oni swą absencję stanowi zasadniczy przedmiot powyższej regulacji. Zgodnie z założeniami legislacyjnymi stworzenie takiego wariantu ma zapobiec, oprócz przewlekłości postępowania, dużym kosztom społecznym i finansowym związanym z koniecznością ponownego, niekiedy wielokrotnego stawiania się w innym terminie świadków i biegłych, jacy nie mogli zostać przesłuchani z uwagi na usprawiedliwioną nieobecność oskarżonego lub jego obrońcy. Cel ten jednak pozwala osiągnąć zastosowanie zwężającej wykładni warunku sięgnięcia po art. 378 a § 1 kpk kryjącego się pod pojęciem "szczególnie uzasadnionego przypadku", uznając że jego zakres pojęciowy obejmuje tylko takie sytuacje, w których zachodzi niebezpieczeństwo, iż w późniejszym czasie określonego

dowodu nie będzie się dało przeprowadzić. Jedyne w wąsko zakreślonych granicach można zaakceptować zastosowanie art. 378 a § 1 kpk w kontekście konstytucyjnym i traktatowym (vide : Zagrodnik Jarosław / red./, Kodeks postępowania karnego, Komentarz praktyczny do nowelizacji 2019, Opublikowano : WKP 2020).

Zamierzeniem ustawodawcy, gdy ustanawiał wskazany przepis pozostawało zatem zapobieżenie niemożności przeprowadzenia oraz istotnym trudnościom w przeprowadzeniu dowodu - na kolejnym terminie rozprawy. Instytucja ta ma służyć natychmiastowemu utrwaleniu dowodu w procesowy sposób i wprowadzeniu go do materiału dowodowego, gdy występuje pewność bądź wysokie prawdopodobieństwo, iż w przyszłości dowodu nie uda się już przeprowadzić albo wystąpią w tym zakresie poważne i trudne do usunięcia przeszkody. Naprowadzona wyżej instytucja ma służyć ochronie dowodu przed całkowitą utratą oraz przed trudnościami w jego przeprowadzeniu. Chodzi tym samym o przypadki - przykładowo, gdy świadek wybiera się na stałe lub na długotrwały pobyt za granicą, świadek jest obłożnie chory, umierający, gdy oględzin przedmiotu nie będzie można przeprowadzić, gdyż chodzi o rzecz ulegającą szybkiemu popsuciu, itp.

Instytucja powyższa nie została natomiast pomyślana jako swoisty sposób służący li tylko sztucznemu "przyspieszaniu" toku postępowania karnego. Tym samym istnienie przypadku szczególnie

uzasadnionego oceniać należy z punktu widzenia możliwości przeprowadzenia dowodu w czasie przyszłym. W rozpatrywanej sprawie nie ujawniły się natomiast żadne dosłownie przeszkody i okoliczności wyłączające, czy choćby utrudniające przesłuchanie na kolejnym lub kolejnych terminach rozprawy którejkolwiek z osób, od jakich odebrano zeznania w dniu 15 listopada 2019 roku - pod nieobecność obrońcy. Na marginesie, Sąd Rejonowy przesłuchał wówczas wszystkich w praktyce "najistotniejszych" świadków, od oceny relacji których zależało wprost rozstrzygnięcie o sprawstwie i winie oskarżonego. Wyczerpano zatem wówczas bez mała postępowanie dowodowe, gdyż dowody przeprowadzane w dalszym toku postępowania odgrywały już tylko pomocniczy charakter.

Nie miał z kolei nic do rzeczy fakt stosowania względem J. K. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania i nie to przesądzało o dopuszczalności stwierdzenia przesłanek z art. 378 a § 1 kpk.

W badanej sprawie nie wystąpiła tym samym przesłanka przypadku szczególnie uzasadnionego, toteż procedowanie w trybie omawianego przepisu nie wchodziło w rachubę. Skoro zatem mimo to sięgnięto po regulację art. 378 a § 1 kpk, postąpiono wbrew jego treści, naruszając w dalszej kolejności także art. 117 § k kpk, 6 kpk - w kontekście art. 374 § 1 kpk. Ranga naprowadzonych wyżej uchybień pozostawała zaś na tyle istotna, że mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia.

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
<p>Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy zobowiązany zostaje do powtórzenia postępowania dowodowego w pełnym dotychczasowym zakresie (o ile nie wyłoni się potrzeba przeprowadzenia dodatkowych dowodów). W toku postępowania zadba o zapewnienie oskarżonemu przysługujących mu uprawnień ustawowych, w szczególności w zakresie prawa do obrony.</p> <p>Dopiero wówczas dokona oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i rozstrzygnie w materii sprawstwa i winy J. K..</p>		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1 Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

1PODPIS
sędzia Arkadiusz Łata

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie skazujące zawarte w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, rozstrzygnięcie oparte o art. 63 § 1 kk z punktu 2, rozstrzygnięcia o środkach karnych z punktów 3 i 4 tegoż wyroku.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana